

C/2023/1286

11.12.2023

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Symvoulio tis Epikrateias (Grčija)
4. septembra 2023 – Makeleio EPE/Ethniko Symvoulio Radiotileorasis (ESR)**

(Zadeva C-555/23, Makeleio)

(C/2023/1286)

Jezik postopka: grščina

Predložitevno sodišče

Symvoulio tis Epikrateias

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: Makeleio EPE

Nasprotna stranka: Ethniko Symvoulio Radiotileorasis (ESR)

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali med cilje Direktive (EU) 2010/13 ⁽¹⁾, kakor je bila spremenjena z Direktivo (EU) 2018/1808 ⁽²⁾, in torej na področje uporabe navedene direktive spadata: (a) zagotavljanje spoštovanja in varovanja človekovega dostojanstva in njegove vrednosti ter (b) preprečevanje prenosa kvalitativno ponižujočih s strani ponudnikov televizijskih storitev, zlasti vsebin z značilnostmi tistih vsebin, ki jih je v obravnavanem primeru prenašala družba pritožnica?
2. Ob predpostavki, da: (a) obveznost spoštovanja človekovega dostojanstva in njegove vrednosti; in/ali (b) prepoved prenosa kvalitativno ponižujočih vsebin, zlasti vsebin z značilnostmi tistih vsebin, ki so bile predmet spornega prenosa, spadata na področje uporabe navedene direktive: ali je nacionalna določba, v skladu s katero sta navedeni obveznosti naloženi vsem ponudnikom televizijskih storitev razen tistim, ki vsebine prenašajo samo prek spleta, v nasprotju s členom 4(1) navedene direktive v povezavi z načelom enakega obravnavanja iz členov 20 in 21 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah?
3. Če je odgovor na prvi dve vprašanji pritrdilen: ali mora nacionalni regulatorni organ za zagotovitev dejanske učinkovitosti navedene direktive uporabiti določbe nacionalnega prava, ki brez razlikovanja nalagajo zadevni obveznosti vsem ponudnikom televizijskih storitev, čeprav nacionalno pravo določa obveznosti in s tem povezane sankcije za vse druge ponudnike televizijskih storitev, ne pa tudi za tiste ponudnike, ki svoje vsebine razširjajo izključno prek spleta, ali pa je naložitev upravnih sankcij zaradi kršitve zgoraj navedenih obveznosti zaradi televizijskega prenosa prek spleta, na podlagi široke razlage ali analogne uporabe nacionalnih določb v zvezi z drugimi televizijskimi storitvami, nezdružljiva z načelom *nullum crimen, nulla poena sine lege certa*, določenem v členu 49(1), prvi stavek, Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, v povezavi z načelom pravne varnosti?

⁽¹⁾ Direktiva 2010/13/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. marca 2010 o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju avdiovizualnih medijskih storitev (Direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah) (UL 2010, L 95, str. 1).

⁽²⁾ Direktiva (EU) 2018/1808 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. novembra 2018 o spremembi Direktive 2010/13/EU o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju avdiovizualnih medijskih storitev (Direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah) glede na spreminjajoče se tržne razmere (UL 2018, L 303, str. 69).

4. Če je odgovor na prvo vprašanje za predhodno odločanje nikalen in če se šteje, da: (a) obveznost spoštovanja in varovanja človekovega dostojanstva in njegove vrednosti in/ali (b) prepoved prenosa kvalitativno ponižujočih vsebin (zlasti vsebin, kakršne so tiste, ki so bile predmet spornega prenosa) ne spadajo na področje uporabe navedene direktive v smislu člena 4(1), v primeru, v katerem zakonodaja države članice nalaga taki obveznosti ponudnikom televizijskih storitev prek kopenskih, satelitskih ali širokopasovnih radiodifuzijskih omrežij, sicer se naložijo upravne sankcije, vendar ne vsebuje enakovrednih določb, kar zadeva ponudnike televizijskih storitev prek spleta: ali je treba člen 2(1) Direktive 2010/13, v svoji sedaj veljavni različici, razlagati tako, da mora pristojni nacionalni organ upoštevati možnost naložitve upravnih sankcij zaradi kršitve teh določb tudi v zvezi z razširjanjem televizijskih prenosov prek spleta na podlagi načela enakega obravnavanja?
 5. Če je odgovor na četrto vprašanje pritrdilen: ali je obveznost nacionalnega regulatornega organa glede na zgoraj navedeno in glede na razlago nacionalnega prava, skladno s pravom Unije, zlasti z navedenimi določbami navedene direktive, da se brez razlikovanja za vse televizijske storitve, ne glede na njihov način prenosa, uporabijo nacionalne pravne določbe, ki nalagajo tako obveznost, združljiva z načelom *nullum crimen, nulla poena sine lege certa* in z načelom pravne varnosti, saj se taka obveznost, določena v nacionalnem pravu za vse druge ponudnike televizijskih storitev, ne uporablja za spletno televizijo?
-